

Teambericht 1 november

Beste Gastronauten,

Ik had het nooit verwacht, maar de doping heeft ook ons recreatie-roeien bereikt.

Ook wij kunnen niet meer zonder.

Wij dachten dat we goed bezig waren, lekker buiten en daar veel vitamine D oppakken.

Maar nu zeggen de geleerden dat dit niet genoeg is, we moeten aan de pillen.

Op zich zelf is dat niet zo erg, maar mijn grote vrees is dat als er een "pil" over de dam is, er meer gaan volgen.

Ons hele team wordt gelukkig van riet, van klein golfjes en geruisloos door het water glijden. Dat allemaal in een gezelschap van geheel verschillende mensen maar wel met dezelfde passie.

Mijn grote vrees is dat dezelfde geleerden binnenkort zeggen: "dat is ook niet genoeg". Zij adviseren dan ga aan de pillen, vul je dopamine, je oxytocine, je endorfine en andere geluk-makende stoffjes aan.

Wij houden echter niet van dat fabriekswerk

Wij dachten altijd dat we die stoffjes zelf aanmaakten tijdens het roeien.

Zou dat toch niet waar zijn?

De volgende stap is dat we pillen geadviseerd krijgen waarmee je in een stoel met de ogen dicht een roei-ervaring kan krijgen.

Daar zit hem nu juist de kneep, wij willen de roei-ervaring niet krijgen, wij willen hem zelf maken.

Wat is er mooier dan dat Jeanette als stuur roept: "Beide boorden bedankt, tijd voor jasjes uit en een slok".

Dat is eerlijke inspanning en eerlijke transpiratie, die dopamine maken we zelf wel.

Misschien zijn wij wel een beetje van "Jo met de banjo en Lien met de mandoline", gewoon puur natuur.

Maar daar is niets mis mee!

Ik wil de natuur niet alleen verheerlijken, want het virus met het "C-woord" is ook natuur.

Maar bij corona is het vaccin fabriekswerk en daar willen we het even niet van de natuur af laten hangen.

Het is een rare wereld, het leven is te ingewikkeld voor gewone mensen, hou het hoofd koel.

Je zult vandaag je dopamine moeten halen uit een boswandeling.

Maak er een fijne zondag van.

Henk van de Hoef